

[Ellen Strange Petersen.]

nede medarbejdere i folkeskolen, var vi også inde på den tanke, om ikke folk med musikpædagogisk uddannelse suppleret med en tillægseksamen af en eller anden art burde kunne finde anvendelse i folkeskolen, og dette spørgsmål står stadig åbent.

Som det fremgår af disse spørgsmål, vil vi først og fremmest lægge vægt på, hvad der angår bygningerne i Ålborg og Odense samt det kgl. musikkonservatoriums fremtid.

Jeg vil slutte med at sige, at det konservative folkeparti er absolut velvilligt indstillet over for musikkonservatorierne og rede til et sagligt og grundigt udvalgsarbejde med det formål at få et godt undervisningsapparat for musikuddannelsen bygget op på et fornuftigt, realitetsbetonet grundlag.

Else-Merete Ross: Musikkommissionen afgav lige efter nytår en betænkning angående en nyordning af konservatorierforholdene. På grundlag af denne betænkning vedtog vi i foråret statens overtagelse af det jydsk musikkonservatorium. Med det foreliggende lovforslag fortsætter man yderligere med at følge musikkommissionens forslag, hvad der allerede i foråret syntes at være stemning for. Mit parti er indforstået med, at man nu tilvejebringer en lovmæssig ordning af statstilskuddet til konservatorierne i Ålborg, Esbjerg og Odense. Vi synes, det er en rimelig ordning, at staten betaler $\frac{3}{4}$ af de samlede årlige driftsudgifter under forudsætning af, at den resterende del dækkes ved faste tilskud fra lokal side.

Den højtærede minister har af principielle grunde ønsket at give forslaget form af en rammebestemmelse. Enhver institution, som opfylder betingelserne, kan godkendes som konservatorium. Det ser i mine øjne ud som en opmuntring til lokalt initiativ, hvor dette måtte findes. Men i slutningen af samme afsnit i bemærkningerne siges det udtrykkeligt, at bestemmelsen ikke tilsigter at opmuntre til oprettelse af nye konser-

vatorier. Det hævdes, at de fem konservatorier i en årrække fuldt ud dækker behovet.

Forudsætningen for, at en institution kan godkendes som musikkonservatorium, er, at der på det pågældende sted efter ministerens skøn er tilstrækkeligt behov for et musikkonservatorium, og at der findes et musikalsk miljø og lokale kræfter at samarbejde med. De to sidste forudsætninger mener ministeren ikke findes opfyldt andre steder i landet og vil ikke blive opfyldt i en årrække. Selv om jeg er tilhænger af at sprede undervisningsinstitutionerne ud over landet, er jeg helt indforstået med, at vi i en årrække i hvert fald nøjes med de nuværende fire, men når § 1 ikke er ment som en animering til flere konservatorier og forudsætningerne for, at flere skulle kunne opstå inden for en overskuelig årrække, efter ministerens skøn simpelt hen ikke er til stede, hvorfor drejer lovforslaget sig så ikke ganske konkret om statsstøtte til de tre omtalte musikkonservatorier? Opstår der behov for flere konservatorier om en længere årrække, kan der jo fremsættes et nyt forslag.

I forrige samling fik vi et notat om det jydsk musikkonservatoriums bygning og lokaliteter, som viste sig at være tilfredsstillende. Ved selvsyn overbeviste vi os om, at dette langt fra var tilfældet med det kgl. musikkonservatorium i København. Må jeg ligesom andre ærede ordførere benytte lejligheden til at spørge, om der nu er lysere udsigter for bedre forhold for det kgl. musikkonservatorium.

Så vidt jeg har set, står der intet i betænkningen eller bemærkningerne om de bygningsmæssige forhold for konservatorierne i Ålborg, Esbjerg og Odense. Er de i orden, og kan de tage det større antal elever, der nu forventes at melde sig, eller må de ombygges? Disse spørgsmål vil jeg gerne have besvaret.

Med disse bemærkninger skal jeg tilsige mit partis velvillige behandling af lovforslaget i udvalget.